

[Sundhedsministeren]

behandling eller lindring af menneskets sygdomme eller skader, eksempelvis kanyler, colostomiposer, operationsremedier, hjertepacemakere, dentalmaterialer, proteser, høreapparater, anæstesiudstyr, røntgenapparater og respirationsudstyr. Desuden omfatter lovforslaget in vitro diagnostisk udstyr, dvs. udstyr, der anvendes i forbindelse med undersøgelse uden for den menneskelige organisme, typisk ved laboratorievirksomhed og lignende.

Hovedindholdet i implantat-direktivet består af generelle forskrifter, der også vil blive indført i de to kommende direktiver. I disse fastsættes en række væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, som de pågældende anordninger skal opfylde for at kunne markedsføres. Dette sikres ved krav om godkendelse hos bemyndigede godkendelsesorganer. Der er flere godkendelsestyper, bl.a. typegodkendelse og godkendelse af virksomhedens fremstillingsmetoder. For at kunne markedsføres skal anordningerne være forsynet med et CE-mærke, hvorved den, der er ansvarlig for markedsføringen, indestår for, at disse er produceret i overensstemmelse med de fastsatte forskrifter.

Af hensyn til at dansk industri, især de mindre virksomheder, kan nå at forberede sig på de nye godkendelseskrav, fremsættes loven nu, så sundhedsministeren kan opnå den fornødne hjemmel til i god tid at udpege og bemyndige godkendelsesorganer her i landet.

Med undtagelse af røntgenapparater, elektromedicinske apparater og visse svangerskabsforebyggende midler er der ikke i Danmark fastsat detaljerede forskrifter vedrørende sikkerhedskrav til medicinsk udstyr, ligesom der ikke gennemføres systematisk opsøgende kontrol til sikring mod markedsføring og brug af farligt udstyr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om kommunal støtte til Fonden Københavns Forskerby Symbion.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 6/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Socialdemokratiet er af flere grunde tilfreds med, at industriministeren har fremsat sit lovforslag om kommunal støtte til Forskerbyen Symbion. De implicerede kommuner og amtskommunen behøver nu ikke længere at trættes med indenrigsministeren om tilladelse til at støtte et projekt, der er så indlysende rigtigt i sit sigte: at fremme udviklingen i hovedstadsområdet i et samarbejde med den allerede etablerede forskning.

Det fremgår af bemærkningerne, at 60 pct. af den offentlige forskning og 64 pct. af den private forskning i dag allerede er lokaliseret i hovedstadsområdet.

Men det, der forekommer mærkeligt, er, at samtidig med at industriministeren fremsætter dette fornuftige forslag, har man givet afslag til den samme forskerby i Odense. Samtidig er undervisningsministeren enig i, at det er vigtigt, at vi får denne sammenhæng mellem den offentlige og private forskning.

Jeg er nødt til at spørge industriministeren: Når vi er glade for dette lovforslag, betyder det så, at vi skal have et nyt forslag om en forskerby i Roskilde og om et samarbejde med en forskerby i Odense? Og da jeg kender industriministeren særdeles godt, ved jeg også, at det ikke er den måde, man plejer at håndtere tingene på; man plejer at se tingene i en helhed. Derfor vil jeg gerne allerede nu sige til ministeren, at vi vil tage dette op under udvalgsarbejdet. Det må der kunne findes en fornuftig løsning på, så vi ikke skal sidde med tre eller fire forskellige forslag her i Folketinget.

Jeg vil også gerne understrege, at det er vigtigt – sådan som ministeren også gør i sine bemærkninger til lovforslaget – at der her er tale om samarbejde med både den private og den offentlige sektor, således at den offentlige sektors forskningsresultater kan finde anvendelse i erhvervsvirksomheder, sådan som det også blev påpeget i rapporten fra initiativgruppen om hovedstadsregionen i 1989. Jeg citerer:

»... at der i hovedstadsområdet søges gennemført en politik for forskning og uddannelsesaktiviteter, der bl.a. vil kunne øge det faglige samspil mellem institutioner og erhvervsvirksomheder.«

[Løvig Simonsen]

Denne rigtige tankegang er også senere blevet støttet af statsministeren, der har tilkendegivet, at det betyder meget, når vi skal sælge f.eks. miljø til Østeuropa, at private firmaer arbejder sammen med Miljøministeriet og Kommunernes Landsforening. Der er altså ingen tvivl om, at vi fremover vil se et øget samarbejde mellem den private og den offentlige sektor. Og et sådant samarbejde er til gavn for vor eksport og beskæftigelse; det skal ikke hindres af utidssvarende regler.

Endelig må jeg tilkendegive, at det er tilfredsstillende, at de to kommuner og amtskommunen i den nuværende betrængte økonomiske situation har fundet mulighed for at yde et lån på 10 mio. kr. til Fonden Københavns Forskerby Symbion. Det viser, at man også på dette område yder en indsats for at styrke hovedstadsregionen såvel nationalt som internationalt.

Socialdemokratiet kan altså støtte det foreliggende lovforslag, og vi vil tilsige en hurtig udvalgsbehandling, men vi vil også garantere for, at vi ønsker en afklaring, således at vi får et lovforslag gennemført, der tager højde for en udvikling, som ikke kun gælder i København.

Agnete Laustsen (KF):

Behovet for at styrke Københavns status og genskabe initiativ og virkelyst i hovedstadsområdet er lykkeligvis blevet klart erkendt her i Folketinget i de seneste par år. Det er også på høje tid, for udviklingen har på en lang række områder, ikke mindst inden for det erhvervs-mæssige, flyttet sig væk på.

Nu fik vi forrige år debatten om Københavns fremtid og i forbindelse hermed bl.a. den initiativgruppe om hovedstadsregionen, som også i relation til den sag, vi nu behandler, har haft betydning ved at foreslå, at der i hovedstadsområdet søges gennemført en politik for forsknings- og uddannelsesaktiviteter, der bl.a. kan øge det faglige samspil mellem institutioner og erhvervsvirksomheder. Jeg synes derfor, det må have været en bitter pille at sluge, at indenrigsministeren under henvisning til kommunalfuldmagtens rammer meldte afslag til, at Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Københavns Amtskommune kunne yde støtte til den nydannede fond, Fonden Københavns Forskerby Symbion, som i samarbejde med erhvervslivet og hovedstadsrådets

mange forskellige forskningsinstitutioner og højere læreanstalter skulle videreformidle netop den viden, som de forskellige parter sad inde med, altså et typisk eksempel på den politik for fagligt samspil mellem institutioner og erhvervsvirksomheder, som initiativrådet anbefalede.

Så meget mere glædeligt er det, at industriministeren opfangede det beklagelige i denne afgørelse og straks udarbejdede det lovgrundlag, som giver de implicerede kommunale parter lovmæssig hjemmel for at kunne støtte Symbion. Det foreslås nu, at Symbion kan opnå lån på indtil 10 mio. kr. ganske vist med en, synes jeg måske nok, ubehagelig usikkerhed om, hvorvidt lånet efter 5 år enten skal ændres til et tilskud eller eventuelt belægges med rente- og afdragspligt. Nu kan meget som bekendt ske på 5 år, og jeg håber derfor, at parterne opnår et så fornuftigt samarbejde, at man til sin tid kan aftale sig til rette om de fremtidige vilkår såvel under hensyn til fondens som til kommunernes økonomiske stilling.

Fra konservativ side er vi glade for forslaget om, at der nu åbnes mulighed for også kommunalt at støtte nogle udviklingsinitiativer, som er afgørende for hovedstadens og dermed hele landets chance for at markere sig i international konkurrence, og vi er derfor indstillet på et både positivt og også meget gerne hurtigt udvalgsarbejde.

Pia Larsen (V):

Jeg kan kun sige, at Venstre også fuldt ud kan støtte dette lovforslag. Vi kan kun sige, at vi ser positivt på alt, hvad der kan bidrage til at fremme samarbejdet mellem offentlig og privat forskning, og dette er en af måderne, hvorpå vi kan være med til at skabe vækst i erhvervslivet i hovedstadsområdet såvel som i resten af landet, idet jo størstedelen af den offentlige forskning, ca. 60 pct., ligger i hovedstadsområdet, og for erhvervslivets vedkommende er det nogenlunde samme procentsats.

Samtidig ligger der her en konkret mulighed for at vise, at vi og kommunerne i hovedstadsområdet virkelig mener det, når vi siger, at vi ønsker at fremme udviklingen i hovedstadsområdet. Dog vil jeg sige, at jeg ligesom fru Agnete Laustsen er lidt bekymret over det uheldige i, at Symbion ikke på forhånd ved, om de skal afdrage og forrente det lån på op til 10 mio. kr.,

[Pia Larsen]

som de får mulighed for at få, eller om det bliver konverteret til tilskud efter de 5 år. Der kunne vi måske henstille til kommunerne, at de ved indgåelse af aftalen sagde, om de ville bede om at få lånet tilbagebetalt, eller om de ville give det som tilskud efter 5 år.

Vi kan som sagt støtte lovforslaget og tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Rahbæk Møller (SF):

Dette lovforslag er jo i sig selv dybt fornuftigt, og helst ville jeg da sige, at vi burde vedtage det uden udvalgsbehandling, så det kunne træde i kraft hurtigst muligt, men desværre er det jo ikke muligt at gøre det på den måde. Vi ved, at nøjagtig den samme sag er på vej, når det drejer sig om CAT, altså forskerparken omkring Roskilde Universitetscenter, Risø og Danmarks Miljøundersøgelser. Vi ved, der er problemer i Odense. Vi ved, det er galt med den indenrigsminister, vi har, han undersøger, om han kan knalde forskerparken i Århus. Vi ved, at vi skal tage stilling til det ene problem efter det andet, og så spørger jeg: Er det virkelig den måde, Folketinget skal lovgive på, at vi tager en konkret kommune, en konkret forskerpark med beløbsgrænser osv.? Skal vi også til at bestemme, hvad A. Petersen på Ranunkelvej 17 i Herning skal betale i statsskat, og hvad en konkret navngiven virksomhed må udlede af et eller andet giftigt stof? Sådan lovgiver Folketinget ikke. Folketinget vedtager retsregler, som gælder for alle borgere og virksomheder og myndigheder i dette land, og i det konkrete tilfælde, hvor man ønsker det, og hvor det er fornuftigt at give kommunerne mulighed for at investere i forskerparker, burde der være en sådan generel tilladelse med de begrænsninger, som et flertal kan blive enige om.

Jeg forstår godt, at regeringen har problemer, for af interne grunde skal den altså have en uheldig indenrigsminister, det forstår jeg giver problemer for den, men jeg synes ikke, det er den rigtige måde at løse det på. Som sagt, vi støtter fuldt ud intentionerne i lovforslaget, men vi er altså nødt til at have en grundig udvalgsbehandling og se, om vi ikke kan skaffe flertal for en noget bedre udformning af dette lovforslag.

Annette Just (FP):

Dette er et lovforslag om en særstilling for

Københavns Kommune og Københavns Amt, om de skal have lov til at udvide deres kommunale fuldmagt, således at de også kan låne ud til nogle nye fine forskerprojekter eller forskerbyer, som der her er tale om.

Hvad er det egentlig, Københavns Amt og Københavns Kommune er så fantastisk gode til? Har de fået orden i deres egen økonomi? Har de overhovedet råd til det? Ja, sådan nogle spørgsmål er jo nærmest inferiøre at stille fra Folketingets talerstol. Har de fået ordnet deres havneproblemer? Har de fået udlejet alle deres tomme kontorer? Hvad med alle de mange bygninger, som bare står tomme, som Københavns Kommune rent faktisk er ejer af, og hvordan går det egentlig med erhvervslivet i København? Rigtig skidt, hvis man spørger ude i erhvervslivet.

Alligevel kommer de og siger: Nu skal vi til at lave et fint nyt projekt, nu skal vi have en forskerby.

Ih, hvor er det kommunalt! Dette er ikke noget kommunalt område, og jeg troede egentlig, at regeringen var mere fremsynet, så mere på, hvilke resultater man kunne få. Allerede i dag – eller rettere sagt også i dag – skal vi i Markedsudvalget tage stilling til store forskningsprojekter, der er målrettet mod en speciel forskning. Det, vi taler om lige nu, er bare, at der skal være en forskerby, så kan de altid siden hen finde ud af, hvad pokker de skal – undskyld! – forske i.

Vi kan godt gå ind for forskning, men det skal være på EF-plan, således at vi sikrer os, at det bliver de bedste forskere, ligegyldigt hvilket af de 12 EF-lande de kommer fra. Det skal være forskere, der målrettet forsker hen imod et resultat. Det kan vi gå med til, men dette er en gang smisken for Københavns Kommune, som i forvejen har overtrådt alle de regler og den lovgivning, vi har vedtaget her i Folketinget, og hvert år alligevel kommer og siger: Men i øvrigt skal vi have flere penge. Det skal i hvert fald ikke være med Fremskridtspartiets stemmer, at man får lov til at gå ud i udlånsvirksomhed på et nyt område.

Det er sagt fra flere andre taleres side, at hvis vi giver lov her, burde vi også kunne give lov alle andre steder. Jeg mener, at vi er langt ude over det, der er et kommunalt anliggende. Forskning bør være noget, som bliver tilrettelagt af staten, som foregår imellem de stater, hvor vi i forvejen har forskning – det er ikke noget kommunalt område.

Sonja Albrink (CD):

Centrum-Demokraterne hilser industriministerens lovforslag velkommen. Vi synes, at det er et godt initiativ, der her er taget til at fremme udviklingen inden for forskningen. Vi ved, at en stor del af den erhvervsrelevante forskning finder sted i hovedstadsområdet, ligesom erhvervsvirksomhedernes forsknings- og udviklingsaktiviteter i overvejende grad er koncentreret omkring hovedstadsområdet.

Det er vigtigt for Danmarks erhvervsliv at have et godt forskningsgrundlag at bygge på. Vi står over for en meget stor konkurrence de næste år, og det er vigtigt, at vi ikke sakker bagud på forskningsområdet. Som alle ved, er det dyrt, og det tager flere år at opbygge en forskningspark. Det er jo også meningen, at denne forskerpark med tiden skal balancere økonomisk. Derfor er det vigtigt, at vi ikke opretter en masse af disse forskerparker og giver dem støtte, men at vi i stedet blot har én eller måske et par stykker.

Centrum-Demokraterne vil under udvalgsbehandlingen stille spørgsmål om, om vi måske skulle se på, om der er et par stykker mere, som burde have de samme betingelser som Forskerbyen Symbion. Men vi er som sagt glade for, at man kommunalt kan støtte disse projekter, og jeg skal slutte med at sige, at vi kan tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ligesom en række af de tidligere ordførere sige, at der i og for sig ikke er noget i vejen med det konkrete lovforslag, men at det er nødvendigt at se på det i en bredere sammenhæng, og det mener jeg vi må gøre under udvalgsarbejdet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da vor ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på Kristeligt Folkepartis vegne give tilslutning til lovforslaget og tilsige en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak for de overvejende positive bemærkninger til lovforslaget.

Jeg vil gerne bekræfte, at dette er et begrænset lovforslag, som kun har ét formål, og det er at imødekomme Københavns Kommune og Københavns Amt, som et flertal i Folketinget

sidste år pålagde os – og også på egen opfordring – ved at gøre noget særligt for hovedstadsområdet. Derfor er dette begrænset til hovedstadsområdet; derfor er det med navns nævnelse hovedstadsområdet og dermed Forskerbyen Symbion, og derfor er det udformet på en sådan måde, at det ikke kan bruges andre steder.

Jeg skal dog bemærke her, at der er nogle frikommuner rundt omkring, som har tilladelse til at gøre det samme, som der her bliver givet tilladelse til vedrørende Forskerbyen Symbion, men der er altså ikke tale om, at dette forslag vil betyde, at vi kan begynde at give kommunale tilskud eller for den sags skyld kommunale lån. Jeg har forstået, at nogle gerne vil rejse det problem under udvalgsbehandlingen.

Jeg takker for, at denne del af forslaget, nemlig den del, der vedrører selve Symbion, bliver positivt modtaget, men jeg må også sige, at jeg er helt enig med de fleste ordførere i, at diskussionen om eventuelle andre former for tilskud til forskerbyer bør ses i en helhed og derfor ikke bør tages op i forbindelse med dette spørgsmål, men i forbindelse med en helhedsdiskussion om tilskud til denne slags aktiviteter.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilkendegivelsen af den skillelinie, der ligger, for den er jo os velbekendt. Det, jeg mest prøver at gøre ministeren opmærksom på, er følgende: Der ligger forskellige signaler fra forskellige ministerier, når det drejer sig om forskerbyer, og det, jeg er interesseret i i dag, er at høre industriministerens mening om dette, altså om forskerbyer, hvor man giver kommunale tilskud.

Jeg forstår godt, vi beskæftiger os med Københavns Forskerby Symbion, men det kan da ikke være ulogisk at forestille sig, at når man har en holdning til en forskerby af denne art, må man vel stort set have den samme holdning til forskerbyer i andre amter, andre områder, hvor man vil det samme. Derfor spørger jeg i dag: Hvad er industriministerens holdning?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er meget enig med hr. Løvig Simonsen. Jeg vil gerne præcisere hans spørgsmål lidt.

[Rahbæk Møller]

Når vi nu ved, at der om kort tid kommer en sag om Forskerparken i Roskilde, der gerne vil have amtet til at give tilskud, hvad så? Skal vi så lovgive én gang til, eller hvad er holdningen egentlig? Er det lige pludselig sådan et eller andet specielt københavneri? Det er jo ikke så tit, at Folketinget forkæler København, det skal siges, og det er da kun glædeligt, at man nu lige pludselig ønsker at tænke varmt på København. Men alligevel, min retsfølelse siger mig, at hvad der gælder i København, det må også gælde i Roskilde. Derfor vil jeg gerne spørge, om det virkelig er ministerens mening, at de muligheder, som vi nu giver København, skal de ikke have i Roskilde, eller skal vi til at lovgive hver måned? Og i så fald: Hvor bliver regelforenklingen af? Jeg troede, at regeringen gerne ville fjerne alle mulige særregler. Jeg synes, man går i den stik modsatte retning lige nu.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan bekræfte, at dette er en forkælelse af København, men på den måde, at København sidestilles med de frikommuner, der har fået tilladelse til at gøre det tilsvarende andre steder i landet. Dette er et specielt område, hvor vi netop har sidestillet Symbion med forskerbyer – jeg mener, at det bl.a. er i Ålborg – hvor man har haft denne tilladelse, og det vil sige, at dette er en sidestillelse af København i relation til frikommuneforsøget og ikke en åbning over for, at andre kommuner tilsvarende kan blive det. Det mener jeg hører hjemme i en diskussion om frikommunerne i det hele taget og dermed et helt andet sted end lige i forbindelse med dette konkrete projekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) **Første behandling af lovforslag nr. L 64:**

Forslag til lov om ændring af næringsloven.
Af Lysholm Christensen (KRF) m.fl.
(Fremsat 18/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Baggrunden for lovforslaget fra Kristeligt Folkeparti, hvorefter det skal være forbudt at sælge stærke drikke til personer under 18 år i forretningerne, er som nævnt i bemærkningerne, at et sådant forbud forventes at medføre en begrænsning i de unges alkoholforbrug. Forbudet i forslaget gælder også f.eks. almindeligt pilsnerøl.

Alkoholproblemet blandt unge frembyder, som forslagsstillerne siger, et problem, som har vidtrækkende følger såvel menneskeligt som socialt, og jeg har derfor sympati for, at man finder en løsning på dette problem, men jeg må også indrømme, at jeg ikke mener, at det forslag, der ligger her, vil medføre den tilsigtede i øvrigt sympatiske virkning.

Et forbud af denne karakter vil efter regeringens opfattelse skabe interesse for at få fat i varer, som det er forbudt at købe. Lovforslaget ville derfor muligvis endog øge interessen hos unge for øl, vin og spiritus; man kunne tænke sig, at det ville blive en sport for unge under 18 år at skaffe sig øl og andre stærke drikke. Køb vil i øvrigt til enhver tid kunne ske ved, at personer over 18 år køber stærke drikke til personer under 18 år.

Forslagsstillerne henviser til, at kontrolproblemet stort set er identisk med reglen om, at det i restaurationer er forbudt at servere stærke drikke for personer under 18 år. Jeg finder ikke, at man til støtte for forslaget kan henvise til denne bestemmelse. Personalet i restaurationserne har bedre mulighed for og tid til at vurdere, om en person er under 18 år. Endvidere er der tale om to vidt forskellige formål: Det ene sted sælger man øl og spiritus ud af huset; i restaurationen har man salg til en person, som skal indtage det købte direkte på stedet. Endvidere driver restaurationserne deres virksomhed i henhold til alkoholbevilling, som vil kunne fratages dem ved en grov eller oftere gentagen forsømmelse.